

Undervisning – la ditt rike komme, la din vilje skje ...

GUDS DOMMER

EN OVERSIKT

Leif S. Jacobsen

Sannelig, sannelig sier Jeg dere: Den som hører Mitt Ord og tror på Ham som har sendt Meg, han har evig liv og skal ikke komme til dom, men er gått over fra døden til livet. Sannelig, sannelig sier Jeg dere: Den time kommer, og er nå, da de døde skal høre Guds Sønnns røst. Og de som hører, skal leve. Slik som Far har liv i seg selv, har Han også gitt Sønnen å ha liv i seg selv. Han har også gitt Ham myndighet til å holde dom fordi Han er Menneskesønnen. Undre dere ikke over dette. For den timen kommer da alle som er i gravene, skal høre Hans røst og komme fram – til livets oppstandelse de som har gjort godt, og til dommens oppstandelse de som har gjort ondt. (Joh. 5,24-29)

Gud er de nye begynnelsers Gud. Når mennesket går sin egen vei på tvers av Guds vilje, og høster konsekvensene av dette, gir Gud oss muligheten til å starte på nytt. Men ikke som om ingenting har hendt. Veien til en ny begynnelse går gjennom oppgjør og

dom. Der andre religioner lærer frelse gjennom gjerninger og stadig nye fødsler i livets hjul, kaller vår Gud til dom, oppgjør og en ny begynnelse. Ordet *dom* har en negativ og truende klang i det moderne menneskets ører. Ingen vil være dømmende. Ekstra ubehagelig blir det når det er snakk om en Gud som dømmer. En slik Gud vil man ikke ha. Man vil ha en snill og medgjørlig Gud. Derfor forkynner man en Gud som dagens mennesker kan leve med, en Gud som bare viser overbærenhet og ikke dømmer. Men dersom vi slutter å tro på at Gud dømmer, kan vi heller ikke tale sant om Guds kjærlighet. Når Gud dømmer, er det fordi Han ikke tåler synd. Synden må få sin dom. Men det er også fordi Han ikke kan la mennesket stå alene med konsekvensene av sin synd. Han sørger for en vei ut av synden for den som tar imot hans kall til omvendelse. Hans kall er alltid: «*Kom, la oss gå i rette med hverandre*» Guds dommer er uttrykk for hans hellighet og hans kjærlighet. Gjennom hele menneskehetens historie

møter vi en Gud som dømmer og som frelser. Den hellige og rettferdige Gud tåler ikke synd og sender sin dom. Den kjærlighetsfulle Gud som ikke vil at noen skal gå fortapt, sender sitt kall til omvendelse og frelse. Slutter vi å tro på en Gud som dømmer, slutter vi tro på en Gud som frelser fra dommen. Men noen av Guds dommer som vil leses om i Bibelen gir ikke rom for omvendelse og en ny start. Det er når syndebeget er tømt og det ikke gis rom for omvendelse.

GUDS DOM I HISTORIEN

Da fallet i Edens hage var et faktum, kom Guds dom over synden. Dens grusomme konsekvenser rammet de to som gikk sin egen vei i ulydighet. Syndefallets følger var et faktum med død som sin ytterste konsekvens. Men ikke før hadde Guds dom over en fallen menneskehet blitt uttalt, før Gud selv tok initiativ til håp om frelse. Paradiset var tapt og uskyldstilstanden mennesket var skapt til var forbi, men Gud laget klær av dyreskinn til Adam og Eva og ga det første profetiske signal om frelse gjennom stedfortredende død.

Bibelen forteller om flere dommer som Gud sender i gammeltestamentlig tid. Noen av dem står som pilarer i frelseshistorien. Den første kom gjennom Syndefloden. Menneskenes ondskap var stor, og jorden ble fordervet og full av vold, sier Skriften. Guds dom var uunngåelig. Men før dommen kom, planla Gud at Noah og hans familie skulle bli frelst. Gud selv ga anvisningene, og Noah bygget Arken ferdig. Dommen ble holdt tilbake helt til båtbyggeren og hans familie var i sikkerhet.

Den neste store dommen kom da ild og svovel regnet ned over Sodoma og Gomorra. Det moralske forfallet i byene toppet seg da mennene der ville ha sin vei med englene Gud hadde sendt for å advare Lot. Men før

dommen kom sørget Gud for at den rettferdige Lot og hans familie kom i sikkerhet. Før Gud lot sin dom ramme de to byene hadde Han latt Abraham få høre om sine planer. Guds dommer er en del av hans frelsesplan og rammer aldri tilfeldig. Han varsler sine profeter om det Han har planlagt å gjøre. (Amos 3,7).

Dommen over Egypt er detaljert beskrevet i 2 Mosebok kapittel 3-14. Mens dommens ødeleggelse rammet egypterne, frelste Gud sitt folk ut av trellekåret og ledet dem på vei til Løftes landet.

GUDS DOM PÅ KORSET

Guds endelige dom over synden skjedde på Golgata kors, og den rammet Sønnen slik profeten Jesaja hadde forutsagt:

Men Han ble såret for våre lovbrudd, Han ble knust for våre synder. Straffen rammet Ham for at vi skulle ha fred, og ved Hans sår har vi fått legedom. Jesaja 53,5.

Da Gud kledde Adam og Eva etter syndefallet, frelste Noah og hans familie gjennom syndefloden og fridde Israelittene ut av fangenskapet i Egypt, var det fordi det en gang skulle reises et kors der Guds egen Sønn ville ta på seg dommen for alle menneskers synd. Derfor kunne Jesus Kristus si:

Den som hører mitt Ord og tror Ham som har sendt Meg kommer ikke til dom, men er gått over fra døden til livet. John 5,24.
Hvilket evangelium!

Vi ble dømt i Kristus på korset for 2 000 år siden. I triumf kan Paulus skrive til de kristne i Roma:

Derfor er det nå ingen fordømmelse for dem som er i Kristus Jesus, de som ikke vandrer etter kjøttet, men etter Ånden.
Rom. 8,1.

På korset ble også denne verdens fyrste dømt. Joh. 16,11.

En Pilatus, en Judas og et Jerusalem. Det Høye Råd kan nagle Verdens Frelser til korset, men det er Gud som bestemmer hva det korset skal bety i menneskehetens historie. Gud er suveren!

VI DØMMER OSS SELV

Skriften taler om en dom som ikke har fordømmelse, men helliggjørelse i seg:

Hadde vi dømt oss selv, ville vi ikke blitt dømt. Men når vi blir dømt, tuktes vi av Herren, slik at vi ikke skal bli fordømt sammen med verden. 1. Kor. 11,31-32.

Den Hellige Ånd gjør Ordet levende for oss og leder oss på helligjørelsen vei.

KRISTI DOMSTOL

Når Jesus henter sin menighet, skal alle troende inn for Kristi domstol.

For vi skal alle fram for Kristi domstol, så enhver kan få igjen det som er gjort ved kroppen, etter det han har gjort, enten godt eller ondt. 2. Kor 5,10.

Her blir ingen rammet av Guds dom slik vi har sett det i historien, men våre liv vil bli bedømt ut fra vår troskap som forvaltere av Guds nåde i denne tiden. 1. Kor 4,1-5.

Kristi domstol er knyttet til Kristi dag, som er betegnelsen på den dagen Jesus Kristus henter sin menighet. 1. Kor. 1,8. Fil. 2,16. Det er Kristus selv som er dommeren. 2. Tim. 4,8. Alvoret beskrives klart i 1. Kor. 3,13. Resultatet er belønning eller tap av belønning. 1. Kor. 3,14-15. Frelsen avhenger av tro, men belønningen avhenger av troskap. Målet er ærens uvisnelige krans. 1.Pet. 5,4.

DOM VED JESU KRISTI ANDRE KOMME

Jesu Kristi andre komme er betegnelsen på den store hendelsen når Jesus kommer igjen på Oljeberget. Sak. 14,1-4. Bibelen beskriver flere dommer i forbindelse med dette. Allerede salmisten profeterte om dette: *For*

Han kommer, for Han kommer for å dømme jorden. Han skal dømme verden med rettferdighet og folkene med sannhet, Salme 96,13, og Paulus beskrev dette da han talte med filosofene på Areopagos:

For Han har fastsatt en dag da Han skal dømme verden med rettferdighet ved den Mannen som Han har innsatt. Han har gitt alle grunnlag for å tro dette ved å oppreise Ham fra de døde, Ap. gj. 17,31.

FIRE DOMMER KNYTTET TIL JESU KRISTI ANDRE KOMME, MÅ NEVNES.

1) Den første er dommen over Israel. Profeten Esekiel beskriver den som en renselse av Israel og en fornyelse av Guds pakt med folket:

Jeg skal føre dere ut fra folkene og samle dere fra landene der dere nå er spredt, med mektig hånd, utstrakt arm og utøst harme. Jeg skal føre dere ut i folkenes ørken, og der skal Jeg dømme dere, ansikt til ansikt. På samme måten som Jeg dømte deres fedre i ørkenen i landet Egypt, vil Jeg dømme dere', sier Herren Gud. 'Jeg skal la dere dra forbi under hyrdestaven, og Jeg skal føre dere inn i paktens bånd. Jeg skal rens ut opprørerne iblant dere, og dem som synder mot Meg. Jeg skal føre dem ut av landet der de bor, men de skal ikke komme inn i landet Israel. Da skal dere kjenne at Jeg er Herren. Esek. 20, 34-38.

Det er denne dommen Paulus har i tanke når han skriver: *og slik skal hele Israel bli frelst, som det er skrevet:*

Ut-frieren skal komme fra Sion, og Han skal vende ugudelighet bort fra Jakob. For dette er Min pakt med dem når Jeg tar bort deres synder. Rom 11,26-27.

2) Den andre dommen knyttet til Jesu Kristi andre komme blir ofte misforstått og mistolket. Det er dommen over folkeslagene (nasjonene). Dersom fortellingen i Matteus 25 løsrives fra sin profetiske sammenheng, ender man fort i frelse ved gjerninger eller med en oppfordring til å hjelpe de som

sulter, fryser og er i fengsel. Dette er selvfølgelig en del av kristen nestekjærlighet i praksis, men dette avsnittet handler ikke om det.

Når Menneskesønnen kommer i sin herlighet og alle de hellige englene med Ham, da skal Han sitte på sin herlighets trone. Alle folkeslagene skal bli samlet foran Ham, og Han skal skille dem fra hverandre, slik en gjeter skiller sauene fra geitene. .... Og Kongen skal svare dem: «Sannelig sier Jeg dere: Alt det dere gjorde mot en av de minste av disse Mine søsken, det gjorde dere mot Meg.» ... Da skal Han svare dem: «Sannelig sier Jeg dere: Alt det dere ikke gjorde mot en av disse minste, det gjorde dere heller ikke mot Meg.» Matt 25, 31-46.

At dette ikke er en dom over enkeltmennesker, men over folkeslag, står klart og tydelig i teksten. Og at uttrykket *de minste av disse mine søsken*, peker på Jødefolket, blir helt klart når man leser profeten Joel og lar skrift forklare skrift:

For se, i de dager og på den tid, når Jeg fører tilbake de bortførte av Juda og Jerusalem, da skal Jeg samle alle folkeslagene og føre dem ned til Josjafats dal. Der skal Jeg holde dom over dem for Mitt folk og Min arv Israels skyld, fordi de spredte dem blant folkeslagene, og fordi de delte opp Mitt land. Joel 3,6-7.

3 OG 4) De to siste dommene som knyttes til Herrens komme, er dommen over de falne engler, som beskrives i Judas 6, og dommen over Babylon, både det religiøse (Skjøgen) og det politiske. Joh. Åp.17,16-17, Joh. Åp.18,8.

DOMMENS DAG - DEN STORE, HVITE TRONE

Er det noe som fremfor alt forbindes med en Gud som dømmer, så må det være det som ofte kalles Dommedag. Johannes Åpenbaring beskriver den slik:

Deretter så jeg en stor, hvit trone og Ham som satt på den. Jorden og Himmelen flyktet for Hans åsyn. Og det ble ikke funnet noe sted for dem. Og jeg så de døde, små og store, stå framfor Gud, og bøker ble åpnet. Og en annen bok ble åpnet, som er Livets Bok. Og de døde ble dømt etter det som var skrevet i bøkene, etter sine gjerninger. Joh. Åp 20,11-12.

Ut fra Joh. Åp. 20,4-5 ser vi at denne dommens dag finner sted etter Tusenårsriket, og ut fra 20,11 kan det se ut som det skjer et sted mellom himmel og jord.

Hvem er da disse som blir dømt ved den store hvite trone, og er det frelse å få i denne dommen? Det første spørsmålet er det lett å besvare. Dette er de døde som ikke fikk del i den første oppstandelsen, Livets oppstandelse. På dette tidspunkt har alle de troende døde allerede stått opp fra de døde og er gått inn til herligheten. Ved troen på Jesus Kristus kom de ikke til dom, men gikk over fra døden til livet.

Det andre spørsmålet kan man også ane et svar på, selv om det ikke er mye som sies og det som sies ikke besvarer alle våre spørsmål. Det står om flere bøker som blir åpnet. En av dem kalles Livets bok. De døde ble dømt etter gjerningene som var oppskrevet i bøkene. Det kan altså virke som det er grader av straff ved den store, hvite trone og at dette måles ut fra gjerningene. Men det avgjørende var om man var oppskrevet i boken som kalles Livets Bok.

Slik jeg leser det Gud har åpenbart for oss om denne dommen, kan jeg ikke se at noen blir frelst ved Den store, hvite trone. Det er bare én vei til himmelen, og det er bare ett navn som frelser, Jesus. Ingen blir frelst ved gjerninger.